

telefontjenesten og eventuelle andre tjenester kunne fraviges for visse underkategorier af de ovenfor nævnte udbydere eller ejere. Bekendtgørelsesreguleringen vil således, som i den gældende bekendtgørelse, ikke omfatte private interne net, der ikke har forbindelse til andre telenet, dvs. som ikke er tilsluttet til offentlige net og tjenester med henblik på at muliggøre kommunikation med disse. Derudover ses der ikke p.t. at være behov for at foretage yderligere differentiering af reguleringen.

Ud over den ovenfor nævnte udbygning af bekendtgørelsesreguleringen er der ikke aktuelle planer om at udvide omfanget af den regulering, som bestemmelsen giver hjemmel til. Der er således for indeværende ingen overvejelser om også at opstille krav som nævnt i forbindelse med udbud af andre former for teletjenester end taletelefoni, herunder eksempelvis i forbindelse med udbud af Internettjenester, der ikke indebærer udbud af taletelefoni.

Dirigering m.v. af opkald til den offentlige alarmtjeneste er reguleret nærmere i § 85 og regler udstedt i medfør heraf.

Til § 10

Bestemmelsen er en indholdsmæssigt uændret videreførelse af den gældende hjemmelsbestemmelse i § 13 i lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren, dog med visse ændringer, jf. nedenfor.

Der er imidlertid foretaget en vis sproglig forenkling af hjemmelsbestemmelsen, således at den mere detaljerede regulering først sker i den efterfølgende bekendtgørelsesregulering og ikke foregribes i selve lovteksten.

M.h.t. indholdet af den hjemmel, der hermed gives forskningsministeren til at opstille minimumskrav til udbydere af offentlige telenet eller teletjenester til slutbrugere, jf. definitionen heraf i lovforslagets § 6, stk. 2, er denne som udgangspunkt uændret, jf. dog bemærkningerne nedenfor, der nærmere beskriver de enkelte udvidelser af hjemlen, som foreslås.

De i medfør af bestemmelsen fastsatte regler gælder for alle udbydere af offentlige telenet eller teletjenester til slutbrugere, herunder også for den eller de udpegede forsyningspligtudbydere. Ud over de i medfør af § 10 fastsatte regler, vil der, for så vidt angår forsyningspligttydelserne på visse områder, blive fastsat yderligere krav til udbudet af forsyningspligttydelser til slutbrugere, jf. hjemlen hertil i § 18 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det er som udgangspunkt ikke hensigten at udvide omfanget af den nuværende bekendtgørelsesregule-

ring, således som denne fremgår af den gældende bekendtgørelse om udbud af telenet eller teletjenester.

Det er tværtimod hensigten i den kommende bekendtgørelsesregulering i højere grad af differentiere reguleringen af teletjenester, der udbydes til slutbrugere, således at dele af reguleringen kun finder anvendelse i forhold til udbud af telenet eller teletjenester, som hovedsagelig er bestemt til ikke-erhvervmæssig anvendelse hos slutbrugeren. Dette vil eventuelt kunne ske således, at dele af bestemmelserne kun gøres obligatoriske i forhold til ikke-erhvervsdrivende slutbrugere, medens kravene enten helt udelades i forhold til erhvervsdrivende slutbrugere, eller kun gælder i det omfang de ikke er fraveget ved aftale.

Derudover er det hensigten at søge at differentiere bekendtgørelsesreguleringen, således at dele af denne kun finder anvendelse på udbud af teletjenester, hvor der sker en forbrugsafhængig debitering.

Det er derimod hensigten, at bekendtgørelsesreguleringen fortsat som udgangspunkt skal gælde generelt, uanset karakteren af det pågældende tjenesteudbud. Der vil således også fremover som udgangspunkt gælde den samme regulering for alle typer teletjenester, herunder taletelefoni, ISDN-tjenester, Internettjenester, mobilkommunikation m.v.

Bestemmelsen udgør hjemlen til den danske gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligttydelser på teleområdet under konkurrenceforhold (EF-Tidende 1998 nr. L101, s. 24), og ændringer i dette direktiv kan således også føre til ændringer i den danske bekendtgørelsesregulering. Når der ses bort fra den danske særlige regulering med sigte på at imødegå og begrænse antallet af regningsklager (herunder de særlige regler om behandling af regningsklager, forpligtelsen til at stille en række særlige faciliteter såsom saldokontrol, udsvingskontrol m.v. til rådighed for slutbrugere), er den gældende bekendtgørelsesregulering i vidt omfang en afspejling af de minimumskrav, som direktivet indeholder for så vidt angår taletelefonitjenester (og som i den danske bekendtgørelsesregulering er udstrakt til også at finde anvendelse på andre former for teletjenester). Det er hensigten at videreføre denne praksis, hvorefter den danske bekendtgørelsesregulering afspejler og som udgangspunkt ikke går videre end de fælleseuropæiske regler.

Særskilte danske regler, der går videre end den fælles EU-regulering, vil således fortsat alene blive fastsat, hvor der er påpeget særlige forbrugerbeskyttelses hensyn i relation til udbud af telenet eller teletjenester,